

Kateheze

Spovej se ob pravem času (1, 2-3.5-6)

Če je tukaj kdo suženj greha, naj se z vero usposobi za prejem posinovljenja, ki ga bo prerodilo in osvobodilo. Ko bo zavrgel strašno suženjstvo greha in vstopil v najbolj osrečujočo službo Gospodu, bo vreden postati dedič nebeškega kraljestva. S priznanjem grehov slecite starega človeka, ki ga kvarijo varljive strasti, da boste oblekli novega, ki se prenavlja s spoznanjem našega Stvarnika. Z vero si pridobite prvi dar Duha, kajti le tako boste lahko vstopili v večna bivališča. Pristopite, da prejmete skrivnostni pečat in vas bo potem Gospod z lahkoto prepoznal. Uvrstite se v sveto in duhovno Kristusovo čredo, ki bo ob sodbi stala na njegovi desnici, in podedovali boste za vas pripravljeno življenje.

Ljudje, ki so ostali zakrknjeni grešniki, bodo postavljeni na Kristusovo levico. Niso namreč pristopili k Božji milosti, ki jo Kristus podarja v kopeli prerodenja. S prerodenjem seveda ne mislim na ponovno telesno rojstvo, ampak govorim o duhovni preroditvi duše. Telesa rodijo vidni starši, duše pa se prerodijo z vero. Kajti *Duh veje, kjer hoče*. Če boš vreden, boš zaslišal glas: *Prav, dobri in zvesti služabnik*, tedaj pač, ko ti vesti ne bo več kazila nobena dvoličnost.

Če si kdo izmed navzočih upa skušati Božjo milost, potem vara sam sebe in ne pozna stvarnosti. Človek, ne bodi neiskren pred njim, ki preiskuje srca in obisti!

Sedanji čas je posvečen priznanju grehov. Spovej se vsega, kar si storil z besedo in delom, ponoči in podnevi. Spovej se ob pravem času in ob dnevu rešitve sprejmi nebeški zaklad.

Očisti svojo posodo, da bo sprejela obilnejšo milost. Vsem se enako odpustijo njihovi grehi, delež Svetega Duha pa je v sorazmerju z vero vsakogar. Če se boš malo trudil, boš prejel malo, če boš veliko delal, bo tudi plačilo veliko. Gre zate; upoštevaj to, kar ti je v prid.

Odpusti, če imaš kaj zoper koga. Prišel si, da bi prejel odpuščanje grehov, zato moraš tudi ti odpustiti človeku, ki je grešil zoper tebe.

- - -

Križ naj bo v veselje tudi v času preganjanj (13,6)

Nikar se torej ne sramujmo Odrešenikovega križa, marveč bodimo raje ponosni nanj! Beseda o križu je Judom sicer v spotiko, poganom se zdi neumna, nam pa je v zveličanje. Njim, ki drvijo v pogubo, je seveda neumna, nam pa, ki smo na poti v zveličanje, je Božja moč. Na križu ni umiral navaden človek, temveč Božji Sin, Bog, ki je postal človek.

Že tisto jagnje, ki ga je ukazal zaklati Mojzes, je zadrževalo angela pokončevalca, kako nas ne bo še mnogo bolj rešilo grehov *Jagnje Božje, ki odjeme greh sveta*? In tam je omogočila rešitev kri brezumne ovce; koliko bolj nam bo torej prinesla rešitev kri edinorojenega Božjega Sina?

Naj ti ne bo križ v veselje samo v mirnih časih! Tudi v času preganjanj ohrani isto vero, da ne boš Jezusov prijatelj v miru in njegov sovražnik v vojni. Sedaj prejemaš odpuščanje svojih grehov in obilne milosti duhovnih darov od svojega kralja. Ko pa bo izbruhnila vojna vihra, pojdi pogumno v boj za svojega kralja.

*Iz Molitvenega bogoslužja, ura bogoslužnega branja, drugo berilo
za soboto 13. tedna med letom in za četrtek 4. tedna med letom
PG 33, 371.375-378; 779.799*